

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۲/۲۶

جليل غنی هروی

گنه کرد در بلخ آهنگری

درین روزها ادعا های پیروی از سیاست حذف تبار ها و اقوام و باشندگان مخالف، توسط حکومت افغانستان از گوشه و کار افغانستان بلند است و مخالفت های جمعیت اسلامی و بعضی دیگر از جریان های سیاسی کوچکتر شامل موافقتنامه تشکیل حکومت وحدت ملی، به تشدد و تشنج گرائیده، اقدامات دولت افغانستان، که ادعا بر اجماع در موضوعات کلان ملی دارد، نه تنها در مسیر مخالف چنین ادعای دیده می شود، بلکه تصامیم دولت برای انتقام از مخالفین، تعجیز و کنار زدن وابستگان مخالفین و حتی وزرای متعلق به چنین جریان ها، تصویر دیگری از پالیسی های دولت ترسیم میکند.

صرف نظر از اینکه این مخالفین در گذشته چه بوده اند و چه کرده اند، چون حکومت وحدت ملی مرکب از همین شرکت سهامی است، حکومت از نگاه تعامل و تعهد، وظیفه دارد تا زمان تغییر و یا تشکیل حکومت دیگری، با شرکای خویش همکاری و با آنها طبق همین تعهد و توافق به منظور پیشبرد امور و جلوگیری از تشنج و از هم پاشیدگی بیشتر در اوضاع و احوالی که افغانستان به آن مواجه است، همکاری نماید. ولی جریان طور دیگری است و حکومت راه انتقام و سر ستیز را پیشه کرده است.

همه به یاد داریم که جمعه گذشته 23 فبروری 2018 کار تمدید پاپی لین انتقال گاز ترکمنستان به پاکستان و هند از طریق افغانستان رسماً با حضور داکتر اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان، قربان قلی بردی محمد وف رئیس جمهور ترکمنستان، شاهد خاقان عباسی صدراعظم پاکستان، و از جانب هند وزیر دولت در امور خارجی افتتاح گردید.

درین مراسم عده ای از مامورین عالیرتبه افغانستان، شخصیت های برجسته ای محلی و مهمانان خارجی نیز دعوت شده بودند ولی محمد اسماعیل خان شخصیت برجسته و یکی از رهبران سیاسی که پیروان زیادی در هرات دارد، دعوت نشده بود و جالب اینکه به وزیر انرژی و آب، که یگانه وزیر از هرات با بیش از سه میلیون باشنده در کابینه حکومت آقای غنی است، هدایت داده شد که برای اشتراک درین مراسم به هرات نرود. از نگاه ارتباط کاری تمدید این پاپی لین گاز و برق پنجمصد کیلو ولت، که همراه با این پاپی لین گاز به پاکستان تمدید می یابد، هم بخشی از کار این وزارت است. چه در دوران حکومت حامد کرزی و چه در حکومت وحدت ملی، مذاکرات با جوانب مختلف این پروژه، از طریق همین وزارت انجام شده است.

علی احمد عثمانی وزیر انرژی و آب در مصاحبه با بی بی سی که روز یکشنبه نشر گردید می گوید: «قرار بود هفت نفر در چند گروه از وزارت انرژی و آب افغانستان، برای آغاز کار پروژه انتقال گاز ترکمنستان از طریق افغانستان به پاکستان و هند (تاپی) حضور داشته باشند، بقیه رفتند ولی از دفتر ریاست جمهوری به او اطلاع داده شد که نمی تواند به هرات برود. تا روز اخیر از طریق دفتر ریاست جمهوری به ما اطلاع داده شد که شما نمی توانید در این پروژه اشتراک داشته باشید و هیچ دلیلی در این باره به ما گفته نشد»

اما منابع نزدیک به ریاست جمهوری به بی بی سی گفته اند که برای افتتاح پروژه تاپی تمام وزیران کابینه دولت افغانستان از جمله آقای عثمانی دعوت شده بودند.

این یگانه شکایت وزیر انرژی و آب از حکومت نیست او همچنان می گوید: «پروژه غضنفر گروپ، پروژه تولید برق از گاز در شمال افغانستان، نیز امضای قراردادش مدتی زیادی منتظر ماند که وزیر نباید امضا کند، تا من به یک سفر رفتم و معنیم او را امضا کرد».

وزیر انرژی و آب افغانستان گفت که درباره قرار داد پروژه ایجاد نیروگاه تولید برق آفتابی ولایت قندهار نیز از طریق رسانه ها خبر شده که قراردادش امضا شده است.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولی

او می گوید: "اکنون نیز اسناد ۱۹ سد که قرار بود در افغانستان ساخته شود، سرنوشتش از ۱۸ ماه تاکنون مشخص نیست".

هدف از اشاره به این موضوعات و یا تذکر این این مطالب نه دفاع و تبلیغ برای وزیر انرژی و آب و نه برای یکی از شخصیت های سیاسی مطرح است، بلکه نمونه ای از اقداماتی است که ادعای مخالفین را برای پیروی از سیاست حذف و انتقام و ستیزه گری مستدل می سازد که در حکومت شریک هستند و یا هم به حیث مامورین این حکومت کار میکنند. گیریم که وزیر انرژی و آب یک شخص غیر فعال و نا وارد است که درانصورت تعیین شخص دیگری به جای او از صلاحیت های عام و تام رئیس جمهور است. ولی گفته می شود آقای عثمانی یکی از وزیران فعال و صادق در کابینه بوده و سابقه کاری خوب دارد چنانچه برای بار دوم از ولسی جرگه رای اعتماد گرفت.

حکومت وحدت ملی به رهبری آقای اشرف غنی که متهم به انحصار طلبی و تمرکز قدرت بلا منازعه و پیروی از سیاست حذف اقوام دیگر در امور حکومتداری است، تحت فشار مخالفین داخلی قرار گرفته و به جای اینکه راه مسالمت و همکاری به منظور تأمین منافع ملی و پیشبرد سیاست های کلان ملی و ایجاد وحدت و همبستگی را پیشه گیرد، راه مقابله را در پیش گرفته. اختلافات بین حکومت وحدت ملی، شرکای داخلی و مخالفین سیاسی او بیرون از حکومت، به حدی رسید که باز هم ملل متحد و دوستان بین المللی افغانستان مجبور به وساطت گردیده اند. نماینده ملل متحد در کابل از تقریباً یک ماه به این سو درصدد یافتن راهی برای حل اختلافات بین ارگ و جمعیت اسلامی یکی از شرکای عمده حکومت وحدت ملی است. یک هیات نماینده گان دایمی امریکا، آلمان، ایتالیا و ترکیه در ناتو و نیز قوماندان ارشد ناتو در اروپا در یک سفر دو روزه، روز چهارشنبه گذشته به افغانستان سفر نمود. این هیات بلند پایه ناتو با رهبران حکومت وحدت ملی در کابل و نیز با شماری از چهره های سیاسی و پرنفوذ در هرات و بلخ دیدار و گفت و گو کرده است. هدف سفر این هیات به بلخ و هرات میانجیگری و وساطت بین حکومت و جمعیت اسلامی و همچنان جنبش ملی به رهبری رشید دوستم، بوده می تواند. ترکیب این هیات که دران نماینده ترکیه نیز شامل است نشان می دهد که موضوع رشید دوستم هم درین سفر مطرح است. رشید دوستم که از تقریباً پنج ماه به این طرف در ترکیه بسر می برد و به او اجازه داده نشده به افغانستان مراجعت نماید، چهار روز پیش اعلام کرد که صلح با طالبان بدون حضور او امکان پذیر نیست. هم عطا محمد نور و هم رشید دوستم از نفوذ زیادی در بین مردم شان بر خوردار هستند و از پایگاهی که دران مردم محل شان آنها استحکام بخشیده اند، با تمام جرأت سخن می زنند. رفع اختلافات با آنها به معنی راضی ساختن مردمی است که تعداد شان شاید به بیش از یک میلیون برسد و نا راض ساختن شاخه دیگری از مردم نه تنها درد سر و مشکلی برای حکومت خواهد بود بلکه مایه تشویش و نگرانی دوستان بین المللی افغانستان هم خواهد بود که مجبور هستند در جبهات گرم با مخالفین دولت به جنگند و هم وقت شان را صرف رفع اختلافات حکومت با مخالفین داخلی آن به نمایند. درین حالتی که ناتو و قوای بین المللی در افغانستان از وخامت بیشتر اوضاع امنیتی در سال جاری هشدار می دهند، بحران سیاسی داخلی بیشتر از هر وقت دیگر به ضرور افغانستان و به نفع مخالفین خواهد بود.

دولت افغانستان در حالی که برای حل اختلافات و تصامیم کلان سرنوشت ساز و مهم ملی، به اجماع مردم و رهبران سیاسی و نهاد های مدنی تأکید دارد، از جانب دیگر منتظر است دیگران بیایند و راه حل اختلافات داخلی را جستجو کنند. در فرهنگ سیاسی و اجتماعی جامعه افغانی همیشه نقش بزرگان و اشخاص با نفوذ براننده بوده و عمده ترین مشکلات افغانستان از طریق همین مشوره ها و گفت و گو های بین الافغانی، که درین سالها زیاد سر زبانهاست ولی عملی نمی شود، رفع گردیده و راه صلح و سازشی را به چنین معضلات یافته اند. ولی اکنون دیده می شود که مشوره و مذاکرات بین الافغانی بیش از یک شعار سیاسی چیز دیگری نیست و باز هم در موضوعات مطلق داخلی باید خارجیان پای در میانی نمایند، همان طوریکه حکومتی را به نام وحدت ملی برای افغانستان تشکیل دادند. دوستان بین المللی افغانستان تعهد سپرده اند که در مبارزه با دهشت افگنی و جلو گیری از تبدیل شدن مجدد افغانستان به یک پایگاه دهشت افگنان با مردم افغانستان همکاری کنند و درین مبارزه، قوای امنیتی افغانستان را حمایت نمایند ولی جهان تعهدی نخواهد داشت که هر گونه اختلاف نظر بین حکومت و رهبران سیاسی و مردم عام را که یک مسأله مطلق داخلی و متعلق به خود مردم افغانستان است، هم حل و فصل نماید. اینجاست که دیده می شود با بسیار خوش خدمتی و تسلیم طلبی، دولت از خود سلب صلاحیت می نماید و اختیار عام تام خود و سر نوشت ملت افغانستان را به دیگران تسلیم می دهد و عنان اختیار و حکمروائی را به دیگران می سپارد که درین صورت اصل حاکمیت ملی و منافع ملی کاملاً مورد سوال قرار می گیرد.

دولت افغانستان که نتوانسته به مخالفتها با جمعیت اسلامی و جنبش ملی به رهبری جنرال رشید دوستم در ولایت بلخ خاتمه دهد انتقام آنرا از ولایتی می گیرد که یکی از آبادترین، آرام ترین و پیشرفته ترین ولایت های افغانستان بوده و هیچگاهی مشکلی برای دولت مرکزی ایجاد نکرده. به جای اینکه سه ملیون باشند این ولایت تقدیر و تمجید گردند و به پاس تعهد و احساس مسؤولیت و هم نوائی با دولت، آبادی ولایت شان پاداش به گیرند، جزئی ترین سهم این سه ملیون باشند را در حکومت که همان یک وزیر صادق و فعال است هم با سلب صلاحیت به حاشیه می کشاند و بزرگان و شخصیت های مطرح این ولایت را نا دیده می گیرد. راست است که گفته اند:

گنه کرد در بلخ آهنگری

به هرات زدند گردن مسگری

در مصرع دوم نام محل «شوشتر» به «هرات» تبدیل شد.

پایان